ROMANCER OG SANGE

AF

Niels W. Gade.

II AFDELING.

KJÖBENHAVN
Wilhelm Hansens Musik-Forlag.

Niels W. Gade.

Romancer og Sange.

II AFDELING.

Forlæggerens Eiendom.

KJÖBENHAVN.
Wilhelm Hansens Musik-Forlag.

INDHOLD.

—«o»—

ROMANZE.

Andantino.

V. 1. Min lil - - le Fugl, hvor fly - ver Du i - mel - lem grøn - ne
sag - de, at Du var mig god; ja, godt mig Al - - le
lil - - le Fugl, Du kom - mer ei fra Di - ne grøn - ne

1. Gre - - - - ne? Ak mon jeg rin - der Dig i Hu? mit Hjer - te bri - - ste
2. me - - - - ne, men hvis Du ret min Sorg for - stod Du kom, Du sang mig
3. Gre - - - - ne; jeg stil - le van - dre maa min Vei; - Ak, in - gen el - - sker

Efter 1ste og 2det Vers. Efter 3die Vers.

1. vil i - tu! - o Gud, hvor jeg dog er e - ne!
2. Sjæ - le Mod, da sad jeg ik - ke a - - le - ne!
3. Dig, som jeg! - o Gud, hvor jeg dog er e - ne!

V. 2. Du
V. 3. Min

MARTSVIOLERNE.

Allegretto scherzando.

Sig Him_ _len hvæl_ver saa reen og klar, Iis_ _blom_ster fry_se paa Ru_dens Glar. I So_ lens Flamme saa smukt de staae, en Yng_ling kom_mer og seer der_paa. Men som han paa de Blom_ster seer; to Pi_ge = Øi_ne der_u_ _de

p

p

p

f

Ped. *

leer; saa skjøn _ ne Blomster han al _ drig saae, to Marts _ vi _ o _ ler saa

p

ritenuto. **a tempo**

smuk_ke blaae; saa skjøn _ ne Blom_ster han al_drig saae, som Marts _ vi_o _ ler to

dim. p *cresc.*

p p

Øi_ne blaae ___ Iis_blomsten smelter ved Kin _ dens Brand,_ vor

f p p pp

Herre hjælpe den un_ge Mand! vor Her_re hjæl_pe den un _ _ge Mand!

p

2

SNEE-DRONNINGEN.

Andantino quasi Allegretto.

p

Høit ligger paa Marken den hvide Snee, dog

kan man Ly_set i Hyt_ten see, der ven_ter Pi_gen ved Lam_pens Skjær paa sin Hjertens_

f

kjær. I Møllen er stille, see Hjulet staaer. Snart glatter Svenden sit

p pp

gu_le Haar, saa hopper han lystigt, hei een, to, tre, over Iis og Snee.

cresc. p pp

piu Allegro.

Han synger omkap med den skarpe Vind, der rødmer saa smukt hans sunde Kind.

cresc.

f con fuoco. p f

Snee-Dronningen ri-der paa sorten Sky o-ver Mark og By.

fz p fz ffz

Ped. * Ped.

dol.

p „Du er mig saa smuk ved Snee-Lysets Skjær, jeg kaa - rer Dig til min

dim. pp f

Ped. * *

dim. p f

Hjertens-kjær, kom, følg mig høit paa min svømmende Ø, over Bjerg og Sø ___ ! Følg mig

pp f

p

o - ver Bjerg og Sø!" Snee - Flok - ke - ne fal - de saa tykt, saa tæt; „Jeg

f *pp*

f *dim.* *p*

fan - ger dig vist i mit Blom - ster - Næt! Jeg fan - ger dig vist i mit Blomster - Næt! Hvor

Ped. * *f* *pp*

f

Snee - Dyngen rei - ser sig høit paa Eng, staaer vor Bru - de - seng ——! Sneehvid

Ped. *f* *

dim. *p*

staaer vor Bru - de - seng!" Ei meer kan man Ly - set i

p

Hyt_ten see; i Ring_dands hvirvler den hvi_de Snee. Et

Stjer_ne_skud spil_ler bag Sky_en smukt. Nu er det alt slukt.

p ritar_dan_do.

Pritar_dan_do.

Andante. p e tranquillo.

Klart skinner Solen paa Mark og Eng; han sover saa sødt i sin Brudeseng. Den Pi_gelil ængstes, til

Møl_len hun gaaer, men Driv_hjulet staaer.

cresc. dim.

APRILSVISE.

Allegro scherzando.

dol. Ped. * Ped.

con grazia.

V. 1. Grøn er Vaa - rens Hæk, Kaa - ben ka - stes væk,
V. 2. Nu har Vi - ben Æg, Pi - len dyg - tig Skjæg,
V. 3. Sven - den med sin Brud gaaer i Hau - gen ud,
V. 4. Hul - de Pi - ger smaa, rø - de, hvi - de, blaae,
V. 5. Aft - nen dri - ver paa, mens de Skjøn - ne gaae,
V. 6. I den tau - se Nat, som en stor Du - cat,

p

1. Jom - fru - er sig alt paa Vol - den so - le;
2. og Vi - o - len smaat paa Vol - den pip - per;
3. paa de grøn - ne Skoe hun sy - nes dand - se;
4. sen - de de - res Blik - ke rundt som Pi - le;
5. ba - re de dem ik - ke skal for - kjø - le.
6. Maa - nen stæn - ker Guld paa al - le Gre - ne.

dol.

Ped. *

1. Luf - ten er saa smuk, de - res Længsels-suk
2. Gaa - sen si - ne Smaa læ - rer flit - tig gaae,
3. Ak, hvor hun er let! Fo - den er saa net.
4. Og som Kri - ger-flag i de kjæl - ne Slag
5. Hvil - ken yn - dig Strøm! Barmen blier saa øm,
6. Ak, de Skjønne svandt jo fra hver en Kant,

dol. p Ped. *

1. kjen - des let paa de - res Sil - ke - kjo - le.
2. Ska - den vin - digt med sin Ha - le vip - per.
3. Po - gen sæl - ger til dem grønne Krand - se.
4. Sil - kebaand fra Lil - lie - nakken i - le.
5. man mit Hjer - te kan paa Ve - sten fø - le.
6. det er tungt, man skal gaae hjem a - le - ne.

Poul M Möller

p dol. Ped.

p

DEN EENLIGE.

Allegretto.

V. 1. Tre Rei - sen - de drog fra Her - ber - get ud: Far-
V. 2. Den Før - ste hun gav saa ven - ligt et Nik, og
V. 3. Den Før - ste hun gav en Blomst til hans Viv, den

mf

1. vel! Du dei - lig - ste Ter - ne! — Mig ven ter min Viv — mig ven - ter min Brud —
2. Haand hun rak - te den An - den; den Tre - die hun gav saa blysomt et Blik
3. An - den Mailøv til Bru - den; den Tre - die hun gav til eensom - me Liv

cresc. f

1. — mig ven - ter slet In - gen i det Fjer - - ne.
2. — og rødmed fra Halsen op til Pan - - den.
3. — sin Sjæl i et Taa - re - blik fra Ru - - den.

p dim. pp

V.4. De Rei_sen_de skil_tes hver paa sin Vei_ snart vis - ne Blomster og

p

Bla - de; men Sjælen i Blikket vis_ner kun ei og den skal ret

mf *fz* *un poco* *un poco*

ritenuto

al_drig mig for_la - de.

B. S. Ingemann.

dim. *p* *dim.* *p* *ritenuto.*

PIGENS SANG VED BÆKKEN.

Andantino con moto.

V. 1. Ved Bæk - ken jeg sid - der den mil - de Som - mer -
V. 2. Paa Sti - en jeg ven - ter naar So - len gaaer til
V. 3. Ved Bæk - ken han tog mig i Haanden med stor
V. 4. End Fug - le - ne sjun - ge og Bæk - kens Vo - ver

p

p

1. dag; jeg hø - rer Fug - le - qvid - der alt un - der Bø - ge - tag.
2. Ro. Ved al - le Skovens Stæn - ter jeg skif - ter mi - ne Sko.
3. Lyst. Ved Stænter - ne han drog mig saa kjærlig til sit Bryst.
4. gaae. Smaa - fug - le - ne er un - ge, men mi - ne Lokker graae —

p

p

mf ritenuto.

1. Men Jæ - ge - ren gaaer ei gjennem Sko - ven.
2. Men Jæ - ge - ren gaaer ei o - ver Stæn - te.
3. Men si - den sad jeg e - ne ved Bækken.
4. Og — Jæ - ge - ren gaaer aldrig gjennem Sko - ven.

B. S. Ingemann.

mf fz p ritenuto.

Allegretto quasi Andantino.

Al - le Blom - ster mig til - hvi - - sked: „Fryd
Sang mir nicht der Kranz der Blu - - men: „Heut

cresc.

i - dag vi dig vil skjæn - ke, Fryd!“
auch will ich dich be - glü - cken, Heut!“

Lad dit Blik da for mig straa - - le, du, min
Sen - de nie - - der dei - ne Strah - len, blü - hend

dimin.

Stjer - ne skjön og klar, du, min Stjer - ne skjön og klar!
Licht der Ster - - nen - nacht! blü - hend Licht der Ster - nen - nacht!

rit.

p

En - som ven - ter jeg dit Kom - me, lyt - ter
Ein - sam harr' ich dei - nen Schrit - ten, schwei - gend

pp

p f

ef - ter di - ne To - ner; lad dit Blik da for mig
lausch' ich dei - nen Tö - nen; dei - ne Bli - cke lass mir

f

dim. p

straa - le, du, min Stjer - ne skjön og klar, du, min
leuch - ten, blü - hend Licht der Ster - nen - nacht! blü - hend

p pp

rit.

Stjer - ne skjön og klar!
Licht der Ster - nen - nacht!

fp pp

Allegro agitato.

(Sehr bewegt.)

p

Jeg en Krands dig send - te,
Mei - nen Kranz hab' ich ge -

p p

Elsk - te, ei for Glæ - de dig at mel - de; taus den
sen - det, a - ber nicht, dich zu be - glü - cken; schwei - gend

p cre -

skul - de dig for - tæl - le, at kun Sorg bor i min
sollt' er dir ver - kün - den mei - ner See - le ban - gen

scen - do.

f *ritenuto.*

f *riten.* p

a tempo.

Sjæl. Vo - re He - ste staa alt sad - let, bort til
Schmerz. Uns - re Ros - se stehn ge - sat - telt, fort nach

a tempo. p

Schi - ras vil min Fa - der; hör, han kal - der!
Schi - ras eilt der Va - ter; horch, er ruft!

p cre - - scen - - do.

jeg dig for - la - der, tag mit skjæl-ven-de Lev-vel,
von der Ge - lieb - ten nimm ein zit-ternd Le-be-wohl;

ritenuto. a tempo.

f riten. p p a tempo.

mit Lev-vel, mit Lev-vel, mit Lev-
Le - be - wohl, Le - be - wohl, Le - be -

dimin. p

vel, mit Lev-vel!
wohl, Le - be - wohl!

dimin. p dimin. pp pp

AM BRUNNEN.

Andante con moto.

p

Nu har vel nok I druk - - ket, I Hjor - de sto - - re, smaa? sit Lys har Da - gen sluk - - ket, og Mör - ket fal - der

Ihr habt ge - nug ge - trun - - ken, ihr Heer - den gross und klein? die Son - ne ist ge - sun - - ken, die Nacht bricht schon her -

pp

Ped.

p

p

paa. Sig U - - veirssky - - er fæ - - - le paa
ein. Viel Wet - ter-wol - - ken- ei - - len her -

p

Him - - len sam - - le brat.
auf in dunk - ler Pracht.

un poco stringendo.

p *p* *p*

Ped.

Tempo I.
(*Innig.*)

p

Hvor kan min
Wo mag mein

p

dimin.

pp **Tempo I.**

ritenuto.

pp

A - li dvæ - - le i den - ne sor - te Nat? Hvor?
A - li wei - - len in die - ser schwarzen Nacht? Wo?

cresc. *f* *riten.* *pp*

(Belebt.)

Hvor ham end Mul - met döl - - ger, ham skjær - mer Al - - lah
Hö er auch im - mer blie - - be, er steht in Al - - lahs

animato.

god. thi Kjær - lig - hed ham föl - - ger og
Huth, mit ihm ist sei - - ne Lie - - be, sein

cresc.

fz

Tro - skab, Haab og Mod; ham skjær- mer Al - lah, Al - -
Glau - be und sein Muth; er stheht in Al - lahs, in Al - -

f dim. p

Ped. *

- lah god.
- lahs Huth.

dim. pp

STÄNDCHEN.

Andante con moto.

(Zart und Duftig.)

Mil - de Af - ten - luf - te vif - te, södt Jas - mi - nen aan - der Duft, og de klä - - - - re Stjer - ner tind - re i den bli - de Som - - - mer -

Mil - de A - bend - lüf - te we - hen, süssen Duft haucht der Jas - min, und die gold - - - - nen Lich - ter seh' ich leuch - tend ih - re Bah - - - nen

p

Ped.

Ped.

p

p

dimin.

luft. Blom - ster
ziehn. Und der

pp

Ped.

flo - rets Vel - lugt - ström - me, Stjerne - hæ - rens Straa - le -
voll - ste Hauch der Blü - then, und der Ster - ne rein - ster

pp

Ped.

glands i en öm og tæt For - e - ning
Glanz webt sich glü - hend in - ein - an - der

p

p

bin - der, Skjön - ne, dig en Krands.
dir, du Lieb - li - che, zum Kranz.

dimin.

pp

Ped.

(Sehr innig.)

Sov og dröm, min Sjæls Tilbedte, födt i Nattens stille Ro, medens skjult af dine Blomster nær din Ali vaager tro.

Träume selig, du Geliebte, süssen Traum die stille Nacht, während unter deinen Blumen dein Ali waht.

pp p pp p pp

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

Allegretto scherzando.

p

Naar det sid - ste Glimt af Da - gen er i
Wenn der letz - te Saum des Ta - ges in den

sempre **p**

Nat - tens Favn hen - sun - ket og den ti - en - de af Ti - mer Mi - na -
Arm der Nacht ge - sun - ken und der Ruf der zehn - ten Stun - de von dem

rite - - nu - to. a tempo.

re - ten har for - kyndt; da i Myr - te - lun - dens
Mi - na - ret er - schallt; dann im Lau - ben - gang der

a tempo.

rite - - nu - to. **pp**

Ped. *

p p.

Skygge, hvor de rö - de Ro - ser duf - te,
Myrthen, wo die ro - then Ro - sen duften,

p p

Ped. *

tör du mi - ne Kys ad - spör - ge, mi - ne Kys ad -
darfst du mei - ne Küsse fra - gen, mei - ne Kü - sse

mf *fz* *p*

spör-ge om din Fat - me er dig nær, om din Fat - me er dig
fra-gen, ob dir Fat - me na - he sei, ob dir Fat - me na - he

fz *p* *p* *p dim.*

(Leise.)

nær. I Myr - te - lun - dens Skygge,
sei. Im Lau - ben-gang der Myrthen,

pp *pp* *sempre pp* *rite -*

sempre Ped.

(Leise.) rite - nu - to.

hvor de rö - de Ro - ser duf - te.
wo die ro - then Ro - sen duf - ten.

nu - - to al Fine. *ppp*

Fine.

COMALA

Dramatisk Digt efter Ossian.

Dersagrenas Ballade.

Andante. Dersagrena.

1. Sva_ran, den Lochlins Kon_ge, drog o_ver Bølgen blaa......, til
2. Han stormed o _ ver He_den med Bu_e, Sværd og Stang....., og
3. Men Lochlins un _ ge Kon_ge ei Høi_en meer for _ lod........, som

Ped.

1. Morvens mør _ ke Fjel _ de saa længsels_fuld han saae. Han svor, for Land at vin _ de, at
2. stævned Mor _ vens Kon _ ge til Kamp ved Lurens Klang. Paa Høi_ens Top stod Fin _ gal med
3. Maanen syn_ker i Bøl _ gen, saa sank han i sit Blod. Hans Mænd for _ fær_det flyg _ te fra

poco riten.

1. gaae til fjer _ ne Kyst...., og kæm_pe med Kong Fin_ _gal saa dra _ be _ lig en
2. dra_get Sværd i Haand..., og ven_ted Hel_tens Kom _ me med kampbe_gjær _ lig
3. Kampens Hel _ te _ færd:... Sva_ran laa bleg i Dø _ _den med klø_vet Hjelm og

f *mf* *fz* *p* *poco riten.*

Allegretto.

mf

Dyst.......................... O lyt til San-gen om Høi-e-nes
Aand ....
Sværd,..........................

Comalas Terner.

Soprani Soli. Tutti

mf *mf*

O lyt til San-gen om Høi-e-nes Drot, o lyt til San-gen om Høi-e-nes

Alti. Tutti

mf

O lyt til San-gen om Høi-e-nes

Allegretto.

mf *mf*

f *dim.* *p*

Drot, om Fin-gal, den før-ste blandt Hel-te..........!

f *dim.* *p*

Drot, om Fin-gal, den før-ste blandt Hel-te........!

dim. *p* *f*

Drot, om Fin-gal, den før-ste blandt Hel-te.........!

f *dim.* *p*

p Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

pp *pp*

FINGALS KLAGE

ved Comalas Liig.

Andantino.

dolce.

1. Sor - gens Skyg - ger tau - se svæ - - - - ve om min
2. gaaer jeg med min Kla - - - - ge, een - som

p legato.

1. Elsk - tes Hvi - - le - sted; ak......; saa bleg i Dø - - den slum - rer
2. i den dun - - kle Nat; al - - drig ven - der du til - ba - ge,

1. du, min un - - ge Kjær - lig - hed.
2. Glæ - dens Sol har mig for - ladt.

Chor. *p*

O Co - ma - la........!

Fingal. *mf*

O

p *mf*

stod du saa skjøn som for - - dum paa Fjeld, lød end som Kil - - dens kla - - re Væld

p dolce.

sødt din Stem - me, o Co - - - ma - la!

p Chor. *dim.*

O Co - ma - la, Co - ma - la! kla - - ger!

Fingal.

2. Eensom

p *dim.*

(Efter „Comala, Gedicht nach Ossian".)

pp *p* *dim.* *p*

NAAR SOLEN SKINNER.

(Barner.)

Allegretto grazioso.

f *dim.*

1. Skø - vens grøn - ne Tag, at Bøl - gen hav - de vug - - get den
2. til en Har - mo - nie, og Blom-stret vil - de fan - - ge den
3. Vin - ter barsk og lang, skal So - len en - gang hen - - te det

f *dim.*

f *p* *riten.*

1. un - ge Som - mer - dag, at Bøl - gen hav - de vug - get den un - ge Som - mer -
2. ful - de Me - lo - die, og Blom - stret vil - de fan - ge den ful - de Me - lo -
3. frem til Lys og Sang, skal So - len en - gang hen - te det frem til Lys og

p *f* *p* *riten.*

Ped. * Ped. *

1. dag____.
2. die____.
3. Sang____.

fz

a tempo. *p*

Ped. * Ped. *

KONG VALDEMARS JAGT.

Ikke for hurtigt.

1. Paa Sjø - lunds fag - re Slet - ter, ved Ø - ster - sø - ens Bred, hvor
2. I Bor - gens gyld - ne Sa - le sig rør - te mun - tert Liv, der

1. Sko - ven Krand - se flet - ter om En - gens Blom - ster - bed, hvor Søl - ver - kil - den gli - der nu
2. hør - tes skjæmt - som Ta - le og ly - stig Tids - for - driv; Kong Val - de - mar der byg - ged saa

1. ved Ru - i - nens Fod, der stolt i gam - le Ti - der en Kon - ge - bo - lig stod.
2. fast sit Kon - ge - hus, som det hans Liv be - tryg - ged, til Ver - den sank i Grus.

3.

Der Glædens Kilder fløde
saa tit med Druens Blod,
fra Vinteraften røde
til Sol i Østen stod.
Men i de lyse Dage,
i Sommer og i Høst,
lød under Bøgetage
den frie Kongelyst.

4.

Da røres Horn og Bue,
med Kongen Hingsten sprang
og fnøs i Solens Lue
og sig mod Skoven svang;
med lystig Jægerskare
paa hviden Ganger fløj
den Konge tit med Fare
hen over Stub og Høj.

5.
Som stærke Nordenvinde
de Jægere henfor,
da flyde Raaer og Hinde,
som Løv i Stormens Spor;
men i den raske Glæde,
ved Jægerhornets Klang,
de glemte tit at bede
og høre Messesang.

6.
Tit naar den arme Bonde
gik over Kirkesti,
de Jægere og Hunde
for lystelig forbi;
de lagde Hegnet øde,
for bange Hind at naa,
og Agrens gyldne Grøde
nedtraadt i Støvet laa.

7.
Da sukked arme Bonde
og sine Hænder vred;
men Jægere og Hunde
ej standsede derved.
Tit klynked saaret Hare,
mens Kirkeklokken klang,
da styrted i den Skare
de Hingste mangen Gang.

8.
En hellig Paaskemorgen,
da Ottesangen lød,
og af Langfredagssorgen
den store Fryd frembrød,
vildt Jægerhornet blanded
sin Lyd med Klerkers Sang,
og frygtsom Hare standed
midt i den Kirkegang.

9.
Da tren mod vilde Skare
den Biskop god og from
bød i Guds Navn dem fare
langt fra hans Helligdom;
med Kirkens Ban dem trued,
med Gud og Evighed;
men Kongens Harm oplued,
han svared stolt og vred:

10.
„Fra mine Fædre raktes
mig gyldne Krone hen;
fra Paven Troen bragtes,
den kan han faa igjen!
Hvis her jeg evigt kunde
med Jagten fryde mig,
jeg vilde ej misunde
vor Herre Himmerig!“

11.
„Det Ord du vil fortryde!“
lød fromme Biskops Røst.
Brat Jægerne bortflyde
lig Trækfuglsværm i Høst.
Og stolt af Kongebyrden,
den hvide Ganger sprang
og fnøs ad Sjælehyrden
og fjærne Ottesang.

12.
I Muld for længe siden
Kong Valdemar er lagt;
men sælsomt gjennem Tiden
gaar Sagnet om hans Jagt.
Tit korser arme Bonde
sig end paa natlig Sti,
hvor Jægere og Hunde
ham suse vildt forbi.

13.
Længst Sølverkilden glider
nu ved Ruinens Fod,
hvor stolt i gamle Tider
den Kongebolig stod;
men i de Nætter klare,
i Sommer og i Høst,
som af en Trækfuglskare
fornemmes sælsom Røst.

14.
Paa Gangeren den hvide,
med luftig Jægerhær,
man ser da Kongen ride
saa bleg i Natten der.
Saalunde, mon man sige,
han bøde maa med Nag
og vente paa Guds Rige
og Dommens store Dag

B. S. Ingemann.

Den 19de December 1863.

Moderato.

1. Der var saa sort i Kirken om Kongens Sarko_fag, det var som Danmarks
2. I Syd, af gridske Fjender en lyn _ svanger Sky, i Nord, hos vo _ re

1. Lyk _ ke blev jor_det i_ dag. Der var saa sort i Kir_ken, og li _ ge sort er her:
2. Fræn_der kun Taa_ge til Ly; i Øster og i Ve_ster knagen_de, knugende Iis _

1. Mulm for_uden Stjerner og Mør_ke fjernt og nær.
2. Hvor skal dog vor lil _ le Baad gaae fri for Forliis?

p dim. pp mf riten. a tempo.

dolce. mf

3. Op _ ad er der Lys_ning og op _ ad er der Haab! der sid _ der Ly_nets Her _ re, han

p mf

dim. f f

hø_rer vo _ re Raab. Han vil Stormen stil_le og slukke Skyens Brand, i Taagen plante

dim. f fz fz

dim. p cresc.

Stjerner og glatte Iis til Vand. Gaa kun i _ gjen i Kir - ke, det kan vi træn _ ge

dim. p mf

f dim.

til _ gaa saa til Dan_ne _ vir - - ke, da kom - me hvad der vil!

(Chr. Richardt.)

cresc. f fz fz dim.